

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÖPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 6 " "
Negyedévre . . . 2 " " 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 " "

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Imre nyomdájában**, axtái: Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésükben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű a többihez megfelelő hirdetéseknek megfelelően történik. Bélyegző minden hirdetés után 30 kr. Nyilvántartási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek a kiadói iródnak vételnek fel. Az előfizetés és a hirdetésnyelvények a kiadóhivatalba, a lap szállítás részére tartozó költségek a szerkesztőség iródnak címzendők, nagyujtóra lóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, július 29.

Európa fenyegetőzik, Törökország makacsodik. Európa úgy tesz, mintha föl akarja falni a törököt s a török úgy tesz, mintha hajba akarja kapni az egész Európával. Egy kis komédiát játszanak itt is, meg ott is. Konstantinápolyban esküdni kezdtek, hogy inkább meghalnak, mintsem engedjenek; hanem azért cseppet sem készülnek meghalni. Az európai hatalmak hadi hajókat indítják utnak; de távol áll tőlük a szándék, — legalább úgy mondják, — hogy ágyuk valami kárt tegyenek a szegény törökben, mivel még mindig barátságos viszonyban áll valamennyi európai hatalom.

A hadi hajók rendeltetése tehát csak annyiból áll, hogy sétát tegyenek a török tengerpartok körül. Európa meg akarja mutatni hatalmát. Meg van győződve, hogy elég az egyesült flotta lobogóit s az ágyuk ijeszítő torkait mutogatni és rögtön meghunyászkodik a török kormány. Hogy a tüntetésnek valami komolyabb következménye is lehessen, arra, úgy látszik, senki sem gondol.

A szultánnak meg kell ijedni a program szerint, mielőtt a hadihajók megjelennek. Ez kicsinált dolog. De hátha nem ijed meg? Hátha nem enged? Hátha a vonakodás szerepét, melyet eddig játszott, komolyan találja venni s játék helyett valóságot csinál belőle? Valjon micsoda kényszerítő hatalmat gyakorolhat rá az, hogy az európai hatalmaknak hány hadihajója cirkál ott a tengeren? Lehet-e az ilyen demonstrációnak hatása, ha az semmi esetre sem akar pusztá demonstrációtól egyéb lenni?

Nagyon könnyen megeshetik, hogy az együttes fellépésnek éppen e minden áron való békés színezete gátolhatja meg az egész ügy békés elintézését. Egy fenyegető nagy háborúval szemben Törökország bizonyára engedékenyebb lett volna, mint egy fenyegetésnek komolyan nem vehető tüntetéssel szemközt.

Jobb lett volna, ha a diplomácia tiszta börtönt a pohárba s kijelenti, hogy igenis, fegyveres erővel kényszeríti a szultánt a Berlinben meghatározott terület átengedésére. Így valószínűbb lett volna, hogy nem kerül a sor a fegyveres erő alkalmazására.

Remélni akarjuk, hogy talán így sem kerül s Ausztria-Magyarország és Németország, ez a két barátságos hatalom, melyeknek semmi érdekük, hogy a török birodalom fölmlomlását elősegítsék, fel fogják használni teljes mértékben befolyásukat, hogy egy részről a többi európai hatalmat föltartóztatassák Törökország elleni ellenséges szándékaikban, más részről engedékenységre bírják a portát.

Az osztrák-magyar-német szövetségnek most kell kiállni a tüzpórból, most kell meggyőződést szereznünk arról, hogy mi hasznát vehetjük e szövetségnek.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

A HOLTAK TITKA.

— Elbeszélés. —
VERTESI ARNOLDTÓL.

(Folytatás.)

Ha ebben a perczen kérdezték volna tőlem, ártatlanok tartom-e vagy bűnösnek a szép asszony? nem tudom, mit feleltem volna. Ártatlannak nem tartottam, de egész lelkem fölhaborodott azon gondolattal, hogy ezen a szép kis kezen, melyet én, mikor még gyermek voltam, annyiszor tartottam kezeim közé szorítva, két ember vére száradt. En láttam még a gyermek lelkét angyal tisztán s most lehetséges volna, hogy két gyilkossággal bezennyezze lép előmbre? Még fülemben csengett vidám danoalás tiz évvel előbből s talán nem sokára hallani fogom a lélekvilágts kis hangját csengeni, a mint bémész tömeg újmutogatása közt kikisérlik a vesztőhelyre. Annak a hőbortos szerencsétlen esküdtnék végre igaza lesz.

Szerettem volna soha sem ismerni ezt a nőt. Nem akartam tovább rá gondolni; de tehettem-e róla, ha minduntalan eszembe jutott? Körösök körül az egész vidéken mindenütt ő róla beszéltek s minduntalan valami összeköttetésbe hozták nevét a meggyilkolt esküd-

vetségnek, hogy mily erőt ad az nekünk s mennyire mozdítja elő érdekeinket.

Nekünk mindegy ugyan, hogy ki bírja Janinát és Larissát, a török birodalomhoz fog-e az ezután is tartozni vagy most már Görögországhoz, ennek a kérdésnek nincs reánk nézve fontossága; hanem igenis fontos az, hogy a komédiából, melyet a diplomácia most játszik, általános vész ne támadjon, mely lángba borítja egész keletet s folyóviharja a mi fejünk fölött is a házat.

Ennek a veszélynek elhárítását várjuk mi most Ausztria-Magyarország és Németország szövetségétől. Az Andrássy által oly előrelátóan s következetesen folytatott politikának most kell meghozni üdvös gyümölcsöt.

A tiszavidéki vasutnál eszközözlendő változások.

A tiszavidéki vasutjának átvétele és a magyar államvaspályák igazgató tanácsa alá helyezése következtében a szolgáltatásban több egyszerűsítés eszközöltetett. — Így a „Pest. Corr.“ szerint a tiszavidéki és államvaspályák eddigi közös állomásain a kettős szolgálat megszüntetett és az egész szolgálat az egyik igazgatóság közvegi által vezetetik. Továbbá, ha az egyik társaság mozdonyai a másik vonalára átmennek, ezekért ezenal kölcsönös díj nem fizetetik. Az igazgató tanács az egyesítés következtében létesítendő tarifaváltozásokkal is tüzetesen foglalkozik.

A m. államvasut igaz. tanács újraszervezése.

A pénzügyminiszterium kebelében több órai értekezlet tartott, mely a „Pest. Corr.“ jelentése szerint — a magyar államvaspályák igazgató tanácsának újraszervezésével foglalkozott. Az értekezleten a pénzügyminiszterium részéről Szapáry Gyula gróf miniszter és Beretvás Endre miniszteri tanácsos, a közlekedésügyi miniszterium részéről pedig Ordódy Pál miniszter és Hieronymi Károly államtitkár vettek részt.

Helyreigazítás.

Debreczen, jul. 28.

A „Debreczen“ 142. 143. és 144. számában egy cikk-sorozat jelent meg, melyben a debreczeni gym. tanárok nem éppen válogatott kifejezésekkel lejjáztatták meg, a miért az érettségi vizsga díjat felebb akarta emeltetni s a botbötölést (sic) az iskolába ismét beakarta hoztatni.

Köszönetet érdemel mindenesetre a cikk-kező, hogy próbált gondolkodni a szakjába nem vágó tárgyról is, s én nem is szándékoztam vitába állni vele az érettségi vizsgálat miként tartásának kérdése felett. Nekem ebben az ügyben nincsen olyan tiszta s megállapított nézetem mint a cikkkezőnek, bár ő meg — úgy látszik — a gymnasiumok berendezésével nem ismerős elég tágas körben. Csak a történelmi hátsó szemponjtól vagyok kénytelen egy pár szót szólni.

A mit cikkkező mond: a szegedi vérs után egy teljesen tönkre jutott család gyermeke az érettségi vizsga letételére Debreczenbe jött és a főiskola tanárához folyamodott a tandíj engedelem iránt, nona a szegedényi állapot felelő kétségbeesés bizonyítékai léteztek, a tan- és vizsgadíjak mind az által csak fele engedették el — ez egyszerűen nem igaz. — Évközben csak két tanuló vétetett fel a 8-ik osztályba, az egyik egy földesi földirtóknak, másik egy böszörményi kereskedőnek a fia. Ez tehát egyik sem lehetett a szegedi tönkre-

jött család fia. Magán tanuló 4 tett érettségi vizsgálatot, u. m. Csáthy Imre, n.-várad, Lőkövits Márton, Löwenberg Sándor debreczeni, Péterffy Béla, degenleg. E sem lehetett egyik sem szegedi tönkrejutott család gyermeke. — Figyelmeztetem cikkkezőt, hogy egy testületet hamis adatok alapján rágalmozni nem szabad.

A mi másik állítását illeti, hogy a debreczeni tanárok a botbötölés újra behozatalát javasolta az egyházkerületnek, az is feltehetőbb távolról jár az igazság útjára. Azt a javaslatot, mely a szept. 11-én a gyűlésen tárgyalta a tiszta s a semmi s a tiszta a gym. tanárok, az a reformátusok egyetemes tanügyi bizottságának javaslata volt s ha figyelmesebben halgatna volna cikkkező, valószínűleg arról is meggyőződött volna, hogy nem is az van abban, miről ő cikkében beszél. Egyébiránt a dolog érdeméhez óvakodom hozzá szólni, a ki iteni akar felelte, talán elgajítja Virgil emes utasítását: Abuno disce omnes.

Békési Gyula, gym. igazgató.

Vidék

Apa és férj gyilkos

Karczag, július 27.

Sensationalis törvényszéki bünesetekben nem szenvedünk hiányt. Most ismét egy rendkívül érdekes büneset nyert végleges megoldást. Az eset következő:

Békés Pál 65 év körüli tehető földműves ember volt Tisza-Szent-Imrén. Neje gyermekei veték körül, s minden feltétellel bírt, hogy öreg napjait nyugolomban, boldogságban töltsse el. A családi élet mindamellett a Békés házban nagyon siralmas volt. A vén Bekecs öreg napjaira napsól napsra házárósabb, veszekedőbb természetű lett magára, mi őt, hozzátartozói előtt kiálhatatlanná, majd gyűlötetessé tette. Legtöbbször szenvedett a szegény asszony, feléje, kit folyton szidott, káromolt s ültetett. A jó asszony évek hosszú során keresztényi megadásal tűrte bajsorsát, mit a sors rá mért jók látott.

Bekecs Dániel, a fiú jói járt, hogy nagykorú lett s megérett. Megszabadult a gyötrelmes apa háztól s önálló házi tűzhelyt boldognak érezhette magát. Apjától kikapta jussát s gazdálkodott azon. Kedvezőtlen körülmények beállta következtében azonban Bekecs Dániel nem sokáig a kegyelmére szorult. Az öreg adott fiának pénz kölcsön kamatra, melyet később fia ellen beperelt, s vagyonára foglalást is eszközölt. Az öreg Bekecs s szigorúságára az adott tápot, hogy a fia, anyjának — kit gyöngéden szeretett — védelmére kelt mindig, midőn az öreg által bántalmaztatott.

Az öreg Bekecs ezen eljárása fia ellen, folytonos durvasága, telettségese neje iránt, a fiuban és feleségben csordultta töltötték az úram poharát. Elhatározták elteni az öreget láb alól, hogy folytonos zaklatásaitól végre teljesen megszabaduljanak. Megfogották egy zsinaggal az öreget, s hogy a gyantát maguktól elhárítsák, a megfogottat felvittek a padlásra s ott felakasztották, alá téve egy széklet, a hogy az öngyilkosok szokták az önkivégzést magukon végrehajtani.

Miután a házastárs apa és férj ekként „csendes“ emberrel tétetett, a most már öngyilkos lett nő az utcára futott s javesztésként hirdette férje öngyilkosságát. A megilletődött szomszédok a halottasába hatolva, megemlékeztek a még mindig kötelem függő Bekecs Pált s „lám, lám, csakugyan öngyilkossá lett, ki hitte volna“ szölköztek legelőbb.

Egy józan, paraszt észjárású földinek azonban csakhamar feltűnt azon körülmény, hogy a felakasztott alá helyezett szék 1 1/2 lábál alacsonyabb volt, semhogy azon magát az illető kivégezhette volna. Megjegyzése száj-

lázottak volna. Egész lénye hasonlított valami üldözött vadállathoz, mely szíjain kimeresztve szemeit, várja, lesi azokat, a kik hála-rala kergetik.

Mindamellett valami bágyadságot vettem észre, valami szerfölött nagy, de melyen titkolt kifáradást, mely meglátszott az idegek reszelésén, a melyen beessett szemeken minden lázas villogások mellett is. Azok az erősen bevésozott fájdalmas vonások a száj körül meghazudolták az egész arcz éretetét, kevély kifejezését s bizonyítékul szölköztek, hogy sokat kellett szenvednie a fiatal asszonynak s hogy ez arcznak más kifejezése van a magános órákban, mikor emberek szeme nem látja a kinapadra csavart izmok rángatózását, a könnyeket, a végtelen fájdalom vergődését, melyet el nem neíthát a dacz. Nem tehettem róla, de így látva, valami számalom támadt bennem, valami könyörületes érzés, ki tudta itél-e az égben Isten olyan szigorúan földet, mint az emberek ité a földön. Ki tudja, nem kegyetlenül igazságtalan-e a társadalom, mely visszahúzóik tölle, mint valami méltosított s lassanként teljesen kizárja.

Még elfogadták több háznál látogatását, de senki nem viszonzta. Jól látta azt, de csak annál makacsabbul folytatta a látogatásokat, Mintegy erőszakkal akarta fontartani állását a társadalomban, melylyel oly keveset törődött azelőtt. Az ő hajamai, az ő természete mellett az az iszonyu elhagyottság a legborzasztóbb lehetett a világon. A rabbin-

ról-szajra keit s lassankint a hatóság figyelmét is felkelté. Özv. Bekecs Pálnét és Dánielt elfogták, kik is hosszabb tagadás után beismerték az öreg meggyilkolását.

A karczagi k. törvényszék vádlottakat, önbemérésük alapján, az apa- és férjgyilkosságban bűnösöknek mondta s mindkét vádlottat kötélt által végrehajtandó halálbüntetésre ítélte. Mint főbörtön büntény különben felebbezendő levén, a k. tábla az elsőbíróság halális ítéletét élethossziglani börtönrre változtatta, míg végre a legfőbb ítélszék, mint 3-ad fokú bíróság, mindkét ítéletet megváltoztatván, a fiut 20 évi, a nőt 15 évi börtönrre ítélte.

Külföld.

A török válaszigyekre.

A török válaszigyekre vonatkozólag több teljesen eltérő tudósítások fekszenek előtünk. Ezek szerint egyik azt mondja, hogy több hatalommal a portának a conferentia határozataira adott válaszárol még mit sem tudnak, másik azt állítja, hogy a török válasz elküldését az utolsó órában elhalasztották, mert a szultán néhány helyet meg akar változtatni, a mi a jegyzék lényegén nem változtat semmit sem. — A harmadik tudósítás szerint pedig az együttes jegyzékre a porta már átnyújtotta a választ s kiemeli a congressus óhajának összeférhetlenségét a conferentia határozataival, azután stratégiai szempontból taglálván a kérdést, kijelenti, hogy lehetetlenség a portának átengednie Janinát, Larissát és Metzovet; constátálja azonban, hogy engedelmények adására hajlandó és kéri a hatalmakat hatalmazzák föl Konstantinápolyban székelő nagyköveteiket, hogy a portával a végleges határozal megállapítása végett újból tárgyalásba bocsátkozzanak.

A hatalmak egyetértése.

Párisban biztos forrásból halljuk, hogy a hatalmak külön okiratot fognak alájegyezni, melyben minden eshetőség a porta ellen elhatározott actiót illetőleg kijelölésbe van helyezve úgy, hogy a kitűzött cél elérésig a hatalmak egyetértése biztosítva van.

A törökök készülődései.

Pétervára azt sürgönyzik Konstantinápolyból, hogy Ozman pasa volt hadügyminiszter a görögök elleni török csapatok főparancsnokává, — és Dervis passa Felső-Albánia kormányzójává nevezetett ki. Ez utóbbi azon küldetésével, hogy Corti gróf, olasz nagykövet közvetítésével a montenegróiakkal, a porta s köztük létező differenciák kiegyenlítése végett alkudozásba lépjen s békés megegyezést kísérsen meg.

Fej-delemi jegyváltás.

Sándor bolgár fejedelem jegyet váltott Zorka hercegnővel, Nikita, montenegrói fejedelem leányával, mely frigy a czár kívánságához képest történt. A fiatal menyasszony hír szerint nem szép, de kedves.

Halad e előre Bosznia?

Két éve múlt, mióta az osztrák-magyar csapatok a berlini mandatum kivételére Bosznia s Herzegovina határát állították. Habár ez az idő sokkal rövidebb, semhogy az occupált tartományok kezdetleges művelődési viszonyai mellett a katonai occupációval különböző okokból egybekötött civilizatori tevékenység nagy eredményeket vihathott volna ki, — mindazáltal ha összehasonlítjuk a csapataink bevonulásaakor fennállt s a mai viszonyokat s állapotokat, el kell ismernünk, hogy sok irányban igen öröndetes előhaladás történt. Ezeket valódi értékek szerint csak akkor lehet méltányolni, ha amaz ezerféle s leginkább az itteni viszonyokban fekvő tényezőket, melyek a művelődési munkálatoknak útját állanak, s a rendelkezés alatt álló anyagi eszközök elégtelenségét figyelembe vesszük.

csék, melyek eddig lekötötték, széthulltak, férje annyira nem állt többé eléte gátul, zordosan visszatérve, ha mosolygva kért valamit az élet örömeiből az ifju sziv; most végre szabad volt, de olyan volt az, mint a belpökös szárdadsága, a kit kivertek a pusztába, ott szabadon kóborolhat, az egyedüllet gyászos, szomorú szabadsága.

Nem tudom, érezt-e más valaki is némi számalmat a szerencsétlen nő iránt a gondolt-e más valaki is arra, hogy talán az első ballépésre már férje életében a türethetetlen egyedüliség vezette. Egyéb nem is igen lehetett, mely a viszonyt közte s rokona — ama gyámoltalan kinevésű fiatal ember közt szorosabba fűzte, — az elhagyatottság kétségbeesése, mely lázasan ragaszkodik a legelő érző szivhez. Furcsa szerelem lehetett ez a két oly annyira különböző lény közt, kiknek egyike merő láng volt, a másik holdkörös sentimentáliság.

Az emberek legnagyobb része azt mondta rá: a szép asszony nem nagyon válogat, ez is jó neki, meg aztán más is, ezt legalább a világ elő lehet vezetni, de van olyan udvarlója is, a kivel nem szoktak dicsekedni. Az a régi pletyka a kocsisal való viszonyról fölújult megint; a legény azt látta jarni két ízben is. A cselédok azt beszélték, hogy nagyon fölindulva látták kijönni a mikor kiment a kapun, összeszorította öklét s egy fordult vissza fenyegetőzve. De nem szólt senkinek semmit.

Igy például a közlekedés terén igen sok történt. Új utakat építettek, a régi, többnyire teljesen elhanyagolt állapotban talált utakat kijavították s használhatóvá tették, rendez postá- s távri összeköttetés létesítetett, s csak azt lehet sajnálni, hogy a Szerajevóba vezető vasut kiépítése pénzügyi tekintetéből annyiban maradt.

De a közlekedési eszközök javulása daczra az occupáló csapatok léviszonyai még mindig igen sok kívánni valót hagytak hátra. Főképen a tisztiek helyzeté nyomorodott, minthogy a török házakban az időjárás befolyásától sincsenek megvédelmezve, meg az ez évi télen rendkívül sokat szenvedtek a nagy hidegektől. A legénységi barakkokban van eléggé türethetleg elhelyezve. Elemezésük nem kielégítő, főképen friss fölélekben nagy a hiány, s e miatt gyakori a scorbut-betegség, melynek ellenszerül minden katona eczetet és citromot kap.

Az ország kereskedelme egy év előtt némi lendületet vett, de az üzletemberek csakhamar visszavonultak, minthogy az egyedüli fogyasztó a hadsereg, a lakosságnak épü semmi igénye sincsen. Most már egyes egyed-árusok kezében van az egész forgalom, s ezek az árakat tetészköz szerint fölélszikkák.

A politikai helyzet consolidációjáról az occupatio rövid tartama óta még szó sem lehetett eddig; mindazáltal úgy látszik, mintha a lakosság a viszonyokba beletörődött volna, s hozzá alkalmazkodnék, a mi minden-estre ér valamt. De hogy e békés viszonyok kivül jövő hatalmasabb befolyásoknak is ellent fognak-e állani, — olyan kérdés, melyre elbizakodás volna teljesen megnyugtató feleletet adni.

N. F. P.

Egy horvát író Kossuth Lajosnál.

Kossuth Lajost legközelebb meglátogatta dr. Hinkovics horvát író s látogatását a szászki „Szloboda“ f. hó. 22-iki számában írja le. Kossuth több tárgyról nyilatkozott.

A horvát viszonyokról ezeket mondotta: A horvátok soha nem viseltek nagy bizalommal a magyarok iránt; ha feltegették és megértették volna saját érdekeiket, 1848-ban a magyarokkal együtt harcoltak volna a közös szabadságért; de ők inkább voltak osztrákok, s valószínűleg ma is azok szivökben.

A keleti kérdésnek megoldását is-másképp képzette megának Kossuth — Hinkovics közlése szerint, ki a legnagyobb tisztelettel s bámulattal írta Kossuthról: — „ha a forradalom sikerül vala, s az alduai népek confederatiója létesült volna, Európa ma csendes és biztos s Oroszországnak nem nyújtott volna alkalom, hogy a keletnek felszabadítója legyen.“ A dolgok azonban más fordulatot vettek. Magyarország átadta magát Ausztriának. — Magyarországra tézre nincs szabadság; örökre el van veszte. Önök horvátok is oroszokká lesznek. Nem írnia-e, hogy Oroszország legyen a szabadság bajnoká Keleten? Ausztria régi politikájáról azt is felemlítette, hogy egyik népet a másik ellen felbujtogatni régi politikája, hogy annál könnyebben uralkodhassék, aztán minüket nép köztölt, ezt a szerbek s a horvátok közti viszályra mondotta.

Szóba jött a károlyvárosi-fümei vasut építés is — Kossuth általánosságban a vasut-építésről azt mondotta, hogy ő a garancia mellett való építésnek nem barátja, hanem vagy magavárválkozóknak adná át, vagy kamatnélküli papirpénzzel építné azt.

Napi hírek.

— A Zweig M. izr. elemi iskolájának zárvizsgálata ma délelőtt tartott meg a statusquo hitközség tanácsstermében. A vizsgálaton számos szüleken kívül, a hitközség

Nem tudták, hogy mit gondoljanak. Talán vissza akar állni megint szolgálata s a nagyságos asszony nem akarja megfogadni s — Elég hálátanság, — mondták rá, a kik valamit tudtak arról az esetről, hogyan mentte meg egykor asszonyának életét. Haman az uri nép így szokta, a szegény ember odaadja testét lelkét s mikor az uri népnek nincs már rá szüksége, kidobják az ajtón.

Azok, a kik odahaza is folytatták a pletykát az ellen, kinek kenyerét ettek, azt mondták rá: kutya van a kertben, a nagyságos asszony föl, hogy nem sokára meggyúl a baja a törvényvel s most elakarja tagadni, hogy azai a legényanyó valaha valami köze lett volna; nagy dolgok fognak itt kikerülni nem sokára, nagy veszedelmek.

Ki így, ki úgy beszélt. Az egyik azt tartotta, hogy az a nyakas kocsis-legény megint csak visszakerült a házhoz, a másik meg azt vitatta, hogy őrizzék majd azt szépen lábaitól, elküldik valahová messze, adnak neki egy kis pénzt, hogy soha vissza ne térjen. Bolond volna, ha el nem venné. Szegény ember használja fel egy a szerencsét, a hogy lehet. A szép asszony csak asszony, de a pénz — az minden, minek bolondulva szegény ember fia olyan ur asszony után? Előbb utóbb a boldogok házába kerül miatta, ha nem az akasztófára.

(Folyt. köv.)

rabbi és kir. tanfelügyelő ur is részt vett, mint cenzorok. A tanuló gyermekek csaknem mindnyájan szabatos, értelmes feleletet adtak, s minden kérdésre tiszta jól hangzó magyarsággal feleltek meg. Irásbeli és rajz mutatók szintén igen meglepően tanusodtak a szorgalomról, melyért legnagyobb részt a buzgó tanítót illeti a fő dicséret, ki tanítványai magyar szellemet törekszik önteni, s azok előrehaladását minden erejéből előmozdítani igyekszik. — Ajánljuk ez iskolát az izraelita szülők figyelmébe.

Dalárdánk tudvalevőleg részt fog venni a kolozsvári orsz. dalártnépeleyn. Közön segínek bizonyára érdeklő az; hogy ösmerje derek dalárdánk 32 tagjának névsorát. A harmadik tag teljesen részt fog venni a hangversenyben. A névsor hangnem szerint csoportokra osztva következők: Tenor I-mo. Balog György r. k. kántor, Szép Lajos hívat., Antal Vince szabó m., Schaffer Andor vendég!, ifj. Berghoffer István hívat., Harmat Gergely r. k. g. igazg., Varga Imre iparos, Horkai Lajos kereskedő, Bassó I-mo. Donogán István keresk. Steinacker Sándor hívat. ifj. Kuncz József keresk. Kaiser Ferenc hívat., Baltigh Géza hívat., Nagy Sándor ügyvéd, Kerekes Géza hívat., Rástovszky László iparos. Tenor II. do. Tordai Gábor ügyvéd, ifj. Tikos József hívat., Kovács József hívat., Karakas Zsigmond keresk., Kovács János a: festő, Mester Lajos keresk. Bassó II. do. Tóth Károly tanító, Tóth Imre iparos, Cziffer Nándor hivatalnok, Kerkgyártó Sándor írt. orgonista, Sajó György hívat., Engesszer József keresk. Vértessy Mór theol. Pápai János, tanító. Schaffer Sándor zong. m. Kállay Ferenc theol. A dalárda karmestere a zenede kitűnő tanára Hitessy Lajos ur. Ugy tudjuk, hogy a dalárda tagjain kívül városunkból több privát műkedvelő is elrándul a kolozsvári dalártnépelelyre.

Beküldött. A róm. kath. temető s annak környékét a kegyeletesség ismét disziten (?) készült. Nem elég, hogy csaknem a bejáratnál ott pompázik (?) a sertesmaszó, hogy körös-körül van évré s évré s marhaházalakkal, hogy az u. n. embervásár hely gyönyörű (?) kilátást nyújt, az abban naposzánta ácsorgók ékes bejáratok, sokszor a temető sírhalmán tartott toltelkek mily kegyelettes érzelmeket keltnek a kegyelet helyére járókat, nem elég, hogy az újonnan készült árok bothatásán napról-napra pusztul, most — hir szerint arról van szó, hogy a temetőnek csaknem tőzom-szedságában, annak jobb oldalán e y állandó marha vághőid építessék. Már miért nem a marhavasár közelében vagy b árhoi is? Csodáljuk hogy nem épen a temető még eddig be nem teit részét szándékoznak az illető felhasználni! Egyelőre csak jeleztelek a hirt s ha csakugyan való lenne, tisztelttel felhívjuk a r. kath. egyh. községi bizottmány

figyelmét a kellő lépések megtételére. — Egy katholicus.

Az aug. 2-án tartandó emlék-ünnepély programja. 1. Déltűn 1/2 3 órákor gyűlékezés a főiskola előtt. 2. 3 órákor indulás a honvéd temetőbe. — 3. Nyitány a városi daleget által. 4. Emlékbeszéd olvasása. 5. Dal, a városi daleget részéről. 6. Versszavalás. 7. Dal előadja a városi daleget. 8. Bevonulás a honvédeknek dal. 9. Versszavalás. 10. Bezáró dal előadja az énekkar.

Zichermann Hermann közvetítő intézetének hasonmását Szegeden is felállította. Az ottani intézet szintén oly nagy kiterjedésű mint a debreczeni. Az intézetnek Debreczenre nézve igen fontos hatása van a mennyiben a derek vállalkozó már a napokban is több nap-számókat, mesterembereket sat. szándékozik oda szállítani. — [Szegeden igen nagy elismeréssel fogadták az intézet felállítását s szá-mo oldalról biztosították annak pártfogolását.

Embterlen jelenet csinált ma nagy csődület az utcán. Egy vidéki ember jött ki a boltból, kezében a vásárolt holmikkal s nem vette észre, hogy éppen az ajtó előtt akkor öntöztek a még big aszpalot, hanem belelép-tett, mire az egyik munkás dühbe jött s nagy káromkodások között egy fadorongot kapott fel, s azzal a vidéki ember lábászárnyát is végig húzta, hogy az csaknem összerogyott s nagy sántítva tudott tovább vándorolni. A kapitány hivatalnál jelentés tétetett s a hihet-őleg szigorú büntetés fogja érni azon ember-telen munkást.

Hogy járhatnak le egy művésznőt? Igen egyszerűen. A lapok bele kotnyeleskednek a művésznő magánolgaiba s csinálnak botrányt. Így a „P. N.” közli tennap, hogy „Pálmá-liká összes házai butorai és ruhaneműekből álló ingóságai — a kolozsvári bíróság 1669. sánu végzése szerint — Rethy J. és társának 300 frtyi követelése kielégítésére lefoglal-tattak és 690 frta megbecsültek. Elsőbb-ségi igények bejelentésére 14 nap van ki-tűzve.” — Ez ugyan nem tartozott a nagy közönségre.

„Fekete Vénus” a nagyváradi szin-körben. F. hó 31-én, szombaton kerül színe a n.-váradi szinörben „A fekete Vénus” vagy „utazás Közép-Afrikába” látványos színmű 12. utazás Belot. Adolf által scirozva. E darab annak idején Párizsban, hogy feltűnést keltett a általános vélemény, hogy látványosság te-kintetében felülmúlja Jules Verne nagy port vert darabjait. Óriási díszleteket, re-quisitumok, — alkalmaznak a darabban, melyek Rostok borsosói híres műtermében ké-szültek. Elio nagyságu mechanikus által mo-gó állatjai méltán bámulatot keltenek. A dar-ab egyik legérdekesebb részét képezi a nagy karaván, melyben a szolgák raja által vezetett állatok u. m. elefántok, girafok, tevék, bikák sat. jönnek elő.

A jó étvágyas gavallér. Tegnapi szá-nunkban említettük, hogy N.-Váradon vasár-nap este egy gavallér végig ette az étlapot. A vállalat fogadás eredménye volt. A fogadást ajánló csak azt kötötte ki, hogy a pecsenyék mellé adtak körzetet csak az esetben fo-gyassza el ha épen kedve tartja. Az ellenfél ebbe beleenyugodott. A fogadás terhét a kö-tetett ki, hogy a vesztés fél fizeti a vacsorát. Határidőből kitűzetett esti 1/2 órától éjjeli 12 óráig terjedő időköz. 12 órákor a fogadást ajánló az étlapon felsorolt husféléket elfo-gyaszotta, befejezést pedig — ezt már sa-ját zsebére — rendelt egy omlettet és azt is elfogyaszotta. A nyugodt vacsorázás termé-szetesen közölgymet keltett, s az asztal kö-rül csakhamar sorakoztak az ismerősök, a kik azt állítják, hogy a leghevesebb ember sem fo-gyaszta el hűségebben a rendelt eledelt, mint ha a fogadó fogyaszotta. Talán nem lesz érdektelen — különösen a pecsenyék tu-lajdonosait ismerők előtt — ha az étlapon felsorolt illetve elfogyasztott ételeket közöl-jük: Volt tehát: csirke becsinált karalábéval, paprikás rostélyos galuskával, bécsi szelet cukor-borsóval, filé bélszínből burgonyával, sertés-carmonádi tökképosztával, 1/2 ruca urostával, 1 adag liba-sült, 1/2 rántottcsirke, rostélyos hagymával, beufsteak tojással, pirít-ott borjú máj, vese felével, rántott libamáj, — ehez 1 1/2 liter sör, 2 1/2 liter ó-hor és három üveg „Rudolf” savanyú-vizet ivott. A fogadást e szerint a legsebben nyerte meg az ajánlattevő, s magát másnap teljesen jól érezte.

„Csárdás” és Stefánia herczegnő. A Zimicki-erzred zenekara e hó 23-án hang-lyeszenyett Laekenban a belga királyi család előtt. A király és Rudolf trónörökös ezuttal feketé salon öltönyben voltak. Midőn a zené-szek eljátszották a Brabonne-t, a király odalépett a karmesterhez s azt mondá: „Önök nagyon szépen, igazán szépen játszották a Brabonne-t! pompás!” Aztán szerencsét kelt Czubuka karmesternek (pozsonyi). A zenekar ezután eljátszotta a Kadetzky-indul-tó, a „Szegény-csárdás” — mint a tudósító írja — Straussnak egyik ismert keringőjét, mire Stefánia herczegnő is a zenekar elé lépett s azt mondá: „A zene kitűnő volt, bravó! nagyon jól játszották. Későbbőm mind-nyájuknak. Adieu, adieu!” A zenészek ez-után a király gazdag lakomával vendélték meg.

A ki fél milliót sikasztott. A bécsi esküdtszék 27-én d. e. szenzációs bűnpört kezdett tárgyalni. Az elsőrendű vádlott Strasser Gyula, az S. M. Rotschild ház tisztviselője, ki 1872-től ez év április 7-ig 715,000 frt név-leges, tényleg pedig 537,766 frt 37 krt sik-asztott el, a másodrendű vádlottak pedig Kanitz Meier Manó családért és hamis buká-sért Párisban többször in contumaciam elítél-t

zsidó börtöngyűzők, Bergmann Henrik börzei tisztviselő és Luckdeschel Ottó üzletlár, kik Strassert a bűnre vitték, aztán kihaszalták, Strasser beismerte sikkasztását s azt mondja, hogy a börzejáték örvényébe merülve követte el azt. Daczára a Rotschild-báznál uralgó rendkívül pontos ellenőrzésnek, Strassernek sikerült a könyvek meghamisítása által szinte a végletekig vinni az óriási sikkasztást.

Gyilkosság Bácsban. Tegnapi éjjelről sürgönyöztek Bácsból, hogy ott egy tolvaj Si-mic örnagynak a József-városban fekvő laká-sába tört, a háziakok azonban felfedezték és üldözői kezdtek. A dulakodás közben a tolvaj Ambrosch nevű 36 éves gépészre lőtt, ki agya-ban találya szörnyet halt. A gyilkos megszö-kött, miután a betört ablak üvegcserepeitől és dulakodás közben több sebet kapott; 30—40 éves, s valószínűleg az iparos osz-tályhoz tartozik.

Egerből Földváry Kálmán aljegyző azt írja, hogy a bécsi lapok ama hire, mintha a budapesti főpáncsnoksg Heves megye al-ispánjához levelet írt volna, melyben a See-man ellen intézendő demonstratio megaka-dályozását követelte, teljesen váltalón.

Felcsorolt holttestek. A lipótmezői tébolydában a héten két apott halt meg: Hajdu Miklós kusziszállási és Barcs itteni il-letőségű egyének. Hajdu Miklóst családja ot-ton kívánta eltemettetni, minél fogva a té-bolyda igazgatósága a holttestet az osztrák államvasút budapesti indóházánál szabályszerű módon feladta. Tegnappótt a holttest el is szállították. Nehány órával később megjele-tek Barcs rokonai is a tébolydában, hogy Barcsnak Budán leendő eltemetése iránt intézkedjenek. Midőn azonban a holttestet megtekintették, csodálkozásuknak adtak kife-jezést, hogy Barcs annyira megváltozott szakállára, színeére és teste nagyságára nézve. Hosszabb vizsgálat után végre kijelentették, hogy az nem az ő halottjuk és követelték az igazi Barcsot. E felépésre az igazgatóság csakhamar megállapította, hogy a visszama-radt holttest a Hajdu Miklósé és Hajdu he-lyett Barcsot szállította el. Rógtón táviratoz-tak a vonat után és így sikerült a holttestet Czegléről tegnapótt este visszahozatni és Barcs rokonainak átadni s viszont Hajdu Miklós tetemét szállítottani.

ból tartott ünnepély napján kezdtek meg. S most kitűnő, egy helyiség nagyszerűsége megfelel a várakozásoknak. Ez épületben két földtől előterem (atria), két étkező terem (tribüna), négy nyitl szárnyhelyiség (ala), egy hideg fürdő (frigidarium) egy meleg fürdő (tepidarium), s a régi római ház más helyi-ségei maradtak fenn. Az előudvar (vestibulum) padlata díszes mozaikkal van kirakva, a kö-zepén szintén mozaikból, egy delphin látható, a mint egy tengeri szörny kergeti. Az első atriumban, melynek falait a római történelem-ből vett tárgyak képei borítják, s a padlat kockái oly forma repedéseket tüntettek föl, mintha földrengés idézte volna ezeket elő. Egy ily szélesebb repedés az az ezen atrium alatt levő pinze helyiségekbe pillant-hatni be.

A második atrium tágasabb az előbbinél, s 26 pompás oszlop, váltakozva fehér s vörös féléppel veszi körül, a szokásos medenczét, amely azonban itt kivételkép márványból ké-szült. A ház legérdekesebb része egy belső udvar, melynek falait kitűnő állapotban meg-maradt freskók borítják. A padlaton guirland húzódik lombozatból, melynek közepén egy gölya és gyik váltakozva látható. Egy második guirland — ágakból s szőlővesszőkből a legsebb mintákat mutatja. Az ágakon mada-rak ülnek.

Nem messze egy gyönyörű festmény lát-ható, mely tengert, helyesebben aquariumot ábrázol. A tenger fenekét kagylók, rákok stb. s tengeri növények élénkítik, melyek közt a tengeri állatok mindenféle faja hemzseg. Kis márványlépcsők vezetnek egy tágas fölkébe, melynek két falrészletét szintén freskók bor-ítják és pedig balra óriási polyp ölik szem-mükbe, a mint a prédát megragadja, jobbra egy óriási tengeri rák olloival egy angolnál vadgal darabokra. Ezen compositiókban a zine-k és képek igen természetiek.

A fölké mögött még egy folyosó van, melynek falait tájképek díszítik. Itt egy lovat láthatunk, melyet tigris támadott meg, egy bik-át, melynek oldalába oroszlan mélyítette a körmeit, továbbá szarvasokat, vadászokat stb. Mindez állatcsoporthok életrajzokká fest-vék. A folyosó kicsiny, négyzetű, a képek fölött alkalmazott s fresko-guirlandoktól kö-rülveit nyílásos át kapja a viláosságot. A ház freskózadagsága egyáltalán meglepő. Bac-hus, borkeverő rabszolgák stb. láthatnak a ház minden helyiségeiben.

Már a márvány gyakori felhasználása, mely a privát házakban nem igen fordul elő, mutatja, hogy e ház a város egyik leggza-gabb patriciusának palotáját képezhette.

Felelős szerkesztő: Kutas Imre.
Főszerkesztő: Vértessy Arnold.

helye
Eldős
Kutas
Telep
könyv

Del
A f
rogmak,
uttal nem
pártjuk v
Ingecz, M
Roly eller
Hog
következ
nézve teh
nem lesz
tovább ké
egy nagy
profétája,
kellő tisz
kás ment
küldöttsé
telgések
jelenlái sz
Verhovay
„Le a tel
el az alk
díszes pa
len, hogy
rízza öke
hogy men
ajtaja.
Simo
fogadd be
de hát ha
hovay főz
a levét is
Szeg
mint a G
től, kiket
most már
lapja álta
bele akar
legyen és
a pártvez
dolgot
Legre
kőm állt e
nem oda
ségre, ho
csinálnak,
széles pá
fogják ut
s ott fog
lennek ör
A ve
szágyulós
a kívánás
Na hiszen
Gos párté
A demok
ajtn. Viss
S elv
független
bőzsére n
az ablako
elvtársak
haza; a
minden e
intézkedn
viselők,
alhoz, ho
tanácskoz
körök cs

„Tisza” biztosító társaság.
A „Tisza” biztosító társaság alapszabályai 18. §-ának*) értelmében

hetedik rendes közgyűlését
f. évi augusztus hó 29-ik napján, délelőtti 10 órákor Debreczenben, a városház nagytermében fogja megtartani, melyre a t. c. részvényesek az alapszabályok 19. 20. és 21. §§-ának**) értelmében tiszteletteljesen meghívattak.

TÁRGYSOROZAT:

- 1) A választmány és az igazgatóság jelentéseinek előterjesztése.
- 2) Az 1879. évi zárszámadásoknak és a felügyelő bizottság jelentésének előterjesztése s határozathozatal ezek fölött, valamint a nyereség feletti intézkedés.
- 3) Hat választmányi és három felügyelő bizottsági tagnak megválasztása. Debreczen, 1880. évi július hó 26-án.

A választmány.

*) 18. §. Minden közgyűlés a társaság székhelyén tartatik. A rendes közgyűlés évenként legalább egyszer összehívandó.

**) 19. §. Minden közgyűlésnek egybehívása a választmány részéről a 6. §-ban kijelölt hírlapokban hirdetés által történik, mely rendes közgyűlésnek legalább 30 nappal a közgyűlésre kitűzött nap előtt közzététetik s a melyben egy az egybe hívás céljára, mint szintén a tárgyalás alá veendő nyelk felsorolandók.

20. §. A közgyűlésben minden részvényes, minden egy darab, legalább 45 nappal a közgyűlés egybehívása előtt saját nevére írott és beizetett részvény után egy szavazattal bír. Husz szavazattal többet azonban egy részvényes sem saját nevében, sem meghatalmazás alapján, magában nem egyesíthet. A részvényesek, úgy szintén a meghatalmazások a közgyűlés megkezdése előtt az elnök által e célra kiküldött igazolási bizottságnál letesendők, a letéti jegyek a közgyűlésben megjelenésre igazolással szolgálnak és a közgyűlés után a letéti részvények kiszolgáltatása ellenében visszatérítendők.

21. §. A részvényesek a közgyűlésen szavazatjogukat vagy személyesen, vagy szava-zatképes részvényesek meghatalmazása által gyakorolják. Meghatalmazás csak szavazatképes részvényesnek adhatatik, kikneknek gondnoksg alatt állók, nők, kereskedelmi társulatok, testületek és intézetek azonban szavazatjogukat törvényes képviselőjük által gyakorolhatják, ha ez nem részvényes is. A közgyűlési határozatok a jelenlevő és képviselt részvényesek általános szavazattöbbségével hozhatók, szavazategyenlőség esetében az elnök szavazata dönt.

301. v. k. szám

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint vagyonbukt Pérchy Antal csódtömegéhez tartozó, a debreczeni 4268. számú t. j. könyvben foglalt, 2210. sorszámu ház és 4 hold 300 □ öl ondódi szántóföldjének 12,000 forintra becsült fele-része, folyó 1880. évi augusztus hó 19-én, déltűn 3 órákor a debreczeni kir. törvény-szék árverési termében nyilvános árverés útján a következő feltételek mellett el fog adatni:

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 5%-a készpénzben, vagy óvadékképes papir-ban bánatpénzképen letesendő.
2. Az árverés tárgyát képező ingatlanok szükség esetén becsáron alul is elanatsnak.
3. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig a letéti napjától számítva 1. 2 és 4 hónap alatt, a letéti napjától számított 6% kamatokkal együtt a csódtömeg-gondnoknál letesíteni.
4. Vevő az ingatlan birtokrészeknek a letéti után azonnal tényleges birtokába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár és kamatainak kifizetése után fog a csódválasztmány engedélyére tehermentesen bekebelezettni.
5. A tulajdonjog bekebelezésével járó költséget, nyugtábeljéget, valamint a vétel után kiszabandó kincstári illetéket a vevő visel-endő.
6. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármely pontjának eleget nem tenne, a megvett ingatlan vevő kárára és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett a csódvá-lasztmány által újabb — és csak egyszeri ár-verésre bocsáttatnak, mely esetben vevő az esetleges kárt a csódtömegnek summás szó-beli per terhe alatt megtéríteni köteles, míg ellenben a netáni vételár-többletet nem igényelheti.

Kelt Debreczenben, 1880. július hó 8.

Török Péter, trvszéki kik.
Simonfy István, csódtömeggondnok.
(245) 2—3

Árverési hirdetés.

A v. b. Molnár és társa csódt ömegéhez tartozó 8 darab debreczeni takarékpénztári részvény, és 40 darab „István” gőzalmi rész-vény, a csódhitelezői választmányának f. hó 10-én kelt határozata folytán f. évi augusztus 18-ik napján déltűn 3 órákor a helybeli ipar-és kereskedelmibank helyiségében tartandó nyilvános árverésen eladatik.

Debreczen, 1880. július 13-án.

Simonfy Sámuel m. k. megválasztott csódtömeggondnok.
Kálmán Benő vál. tag.
247. 2—3.

Hirdetés.

A debreczeni kir. gazd. tanintézet gazd-sága tulajdonát képező 8 löerejű cseplő gőz-gép, f. é. augusztus hó 1-sejétől a t. gazda-közönség részére részeseplésre szabad ren-delkezésre áll. Cseplőtű szándékozik jelent-kezhettek vagy az intézet igazgatósági irodá-jában, péterfia-utca végében az intézeti ép-ületben, vagy az intézeti gazdaságban Pallagon, hol a gép működése is megtekinthető.

Árverési hirdetés.

A szatmár-németi lövészegylet az ugyne-vezett „Lövész kert” az ujonan kiépített s kényelemmel berendezett épületeivel, föld-őhelyiségeivel, mely utóbbi áll 6 földözobából, gőzfürdőből, f. é. augusztus 15-től 1882. ápril utolsó napjáig árverés után bérbe adja.

Kiküldési ár, egy évi bérösszegnek meg-felelő 800 frt.

Árverésni kivánók a fenti összeg 10 százalékat az árverésor — bánatpénzül — le-tenni tartoznak.

Az árverés f. év augusztus 8-án déltűn 4 órákor fog megtartatni a lövészkerben.

Az árverési feltételek Somos sy Béla egyleti ügyvédnél előlegesen is megtekint-netik.

Több évre történő bérleti ajánlat is fi-gyelembe fog vétetni.

Kelt Szatmár, a lövész-egylet választ-mányának 1880. július 18-án tartott üléséből.

Keresztes Sándor, egyleti jegyző.
265. 2—3.

Árlejtési hirdetmény.
A magyar királyi

debreczeni állami méntelep
Eperjes, Debreczen és Turia-remeteti osztályában elhelyezett katonai legénység, valamint az ugyanott lévő menőállomá-ny részére folyó évi november hó 1-től 1881. október hó végéig szükségelendő

takarmány- és élelmi cikkek,
u. m. kenyér, zab, széna, alom-szalma, ágy-szalma, kemény tűzifa és petróleum biztosítása végett:

1880. évi augusztus hó 19-én a debreczeni osztály részére d. e. 10 órákor az itteni számírodában,
1880. évi augusztus hó 22-én a turia-remeteti osztály részére d. e. 10 órákor, Ungvárt a városházánál és
1880. évi augusztus hó 24-én az eperjesi osztály részére d. e. 10 órákor az eperjesi méntelep-osztály irodájában írásbeli zártaján-lati árlejtés fog tartatni.

A szállítási szerződés, illetve feltételek a helybeli méntelep számvevő irodájában, az eperjesi méntelep-osztály irodájában és Ung-vár város kapitányságánál megtekinthető.

Debreczeni állami méntelep parancsnoksága.

Árlejtési hirdetmény.

301. v. k. szám

Árlejtési hirdetmény.

Szab. kir. Debreczen város által építendő „Arany Bika” című szálloda kömves munkára, a kapocs-vasak szállítására és a bádo-gos munkákra ezennel árlejtés hirdetetik.

Az árlejtési feltételek a következők:

1. §. Az árlejtés, mely zárt ajánlatok által történik, — általános, tehát részt vehet benne mindazon szakértő, a ki a kömves munka foganatosítására hatósági engedéllyel bír. Ajánlatok, melyek ezen hirdetményben megszabott határidő lejártá után érkeznek be, semmi szin alatt el nem fogadtatnak.
- Távirati uton beküldött ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.
2. §. Az ajánlati tárgyalásnak alapjául szolgáló munká kivonatokba, illetőleg elő-méretkebe az egység-árak a vállalkozók által ígártatók be.
3. §. Az ajánlat csak azon esetben fogadtatik el, ha a költségvetés és ajánlati levél a vállalkozónak innen adandó eredeti íven nyu-jtatik be, ellenképez esetben visszautasítatik.
4. §. Az ajánlatban az egység árakon nyugvó vég-összeg világosan, úgy számokkal, mint betűkkel határozottan előtűntetendő.
5. §. A vállalkozó köteles ajánlatában nyilvan kijelenteni, hogy ő az általa ismert és alírt általános és különleges feltételeknek magát mindenben aláveti.
6. §. Az általános feltételekben megszabott 5%-os bánatpénz az ajánlatához csatolendő.
- Oly ajánlatok, melyekhez a kitett bánat-pénz nincs csatolva, nem fognak figyelembe vétetni.
7. §. A tanács fentartja magának azon jogot, mely szerint a munkát azon vállalkozó-nak adhassa át, ki a vállalat kivételére nézve szakismereténél és tapasztalatánál fogva az el-vállalt munkára és munkanemre a legna-gyobb biztosítékot nyújtja.
- A pályázat eredménye az ajánlással 5 nap alatt közölletik.
8. §. A tervrajzok, az általános és kü-lönleges feltételek, munkakivonatok a városi mérnöki hivatalban f. évi augusztus hó 1-től kezdve a hivatalos órákban megtekinthetők s az építésre vonatkozó felvilágosítások úgy a most nevezett helyen, mint Steindl műegye-temi tanár ur építési irodájában (Budapest, muzeum-körút, 8-ik sz. a hivatalos órákban nyerhetők.
- Az 50 kros helyleggel ellátott és a bá-natpénzsel felszerelt ajánlatok bepecsételve a f. évi augusztus hó 14-ik napjának déltűn 6 órájáig a polgármesteri hivatalhoz nyu-jtandók be, és a következő nap d. e. 10 órákor a nagy tanácsteremben nyilvánosan fognak felbontatni.
- Kelt Debreczen, 1880. jul. hó 24-kén tartott ülésből.

261. 2—3.

A városi tanács.

Árverési hirdetmény.

A v. b. Molnár és társa csódt ömegéhez tartozó 8 darab debreczeni takarékpénztári részvény, és 40 darab „István” gőzalmi rész-vény, a csódhitelezői választmányának f. hó 10-én kelt határozata folytán f. évi augusztus 18-ik napján déltűn 3 órákor a helybeli ipar-és kereskedelmibank helyiségében tartandó nyilvános árverésen eladatik.

Debreczen, 1880. július 13-án.

Simonfy Sámuel m. k. megválasztott csódtömeggondnok.
Kálmán Benő vál. tag.
247. 2—3.

Hirdetés.

Katonasági főorvos

Dr. Schmidt-féle
FÜL-ORVOS

Dr. Deutsch M.-által tökéletesítve, meg-gyógyít minden siketséget, ha nem születéskor örökötletett; megszűntet nehézhallást, és fül-zúgást.

Bizonyítvány: Ezer és ezer köszönet a számomra küldött ful-olajért, melynek többszöri használata által én elvesztett hallásomat ismét teljesen visszanyertem. Oly süket voltam, sem a torony őr ütését, sem a harango-zást nem hallottam, habár közvetlen a temp-loom szomszédságában lakom; most azonban még zseborám vetyegését is oly jól halom, mintha sohasem voltam volna siket. Ezerszer mondok szives köszönetet önnek, uram!

Steiner Dávid
dipl. fő-tanító, Babosán.

Egy palack használati utasítással együtt 2 frt 40 kr., postautalvánnyal bekküldése mel-lett bérmentve küldetik meg a főraktárból.

Graetz Gyulától,
Wien, II. Praterstrasse 49
(81).

A „Del
A
Késő
csakugyan
ta a legny
szegény ör
menjenek
vesznek a
töltse nyug
zasodjék m
—
szép uri as
S egy
el szemét.
Az ör
és sírásra
rút eladta
—
kább tenge
A tenge
Egy szót
szép fehé
székek tán
vagy három
intett az ő
—
Az k
valamit, b